

1

DE VAL VAN ZEPHYRIA

De ochtend was griauw en de zon stond nog laag aan de hemel. Sombere, grijze wolken hadden zich boven de planeet Zephyria verzameld en lieten hier en daar wat zwakke zonnestralen door. De blaadjes in de bomen maakten duidelijk dat het windstil was en de meeste dieren sliepen nog, evenals de Zephyriaanse bevolking.

Vier mannen hielden de wacht totdat de eerste inwoners van de stad Aeritha wakker zouden worden. Tot die tijd staarden ze van 's avonds laat tot ver in de ochtend naar de hemel.

Na de confrontatie van een paar weken geleden met een buitenaards volk waren alle alarmbellen afgegaan toen een grote hinderlaag neerdaalde over Zephyria. Sindsdien waren er altijd een aantal dappere wachters die in de nacht waakten over de slapende bevolking. Het noodlot kon namelijk zomaar toeslaan.

Het zonlicht brak steeds sterker door, al bleven de donkere wolken nog altijd boven Aeritha hangen. De deuren van de meeste woningen waren inmiddels opengegaan en veel mensen waren naar hun werk vertrokken. Het woord "werk" was wellicht niet de juiste term om de herstelwerkzaamheden van de hoofdstad te beschrijven, want de recente strijd met het ruimtevolk had nog grove sporen achtergelaten in het landschap.

Nietsvermoedend werden de eerste gedeeltes van de stadsmuren hersteld onder toeziend oog van een Zephyriaanse commandant. Hij was druk bezig met het geven van instructies aan een nieuwe groep, toen er vanuit de lucht een vreemd geluid te horen was. De wolken maakten het lastig om zicht te krijgen op wat het geluid veroorzaakte, maar de vorige keer waren de ruimteschepen met eenzelfde soort la-

waai het luchtruim binnengekomen. Daarom besloten de wachters de alarmbellen te luiden om zo de Zephyriaanse strijders richting hun stations te roepen.

Er was slechts nog één groot laserkanon over om de stad te beschermen tegen de dreiging. De kleinere varianten zouden hier helaas niets tegen uithalen. Het kanon was al snel bemand door Gale Quintara, de beste schutter van heel Zephyria. Zijn taak was om zoveel mogelijk ruimtevoertuigen uit te schakelen voordat ze schade konden aanrichten. Ondertussen waren de kleinere laserkanonnen ook bemand door de andere Zephyrianen die gespannen, maar vastberaden, afwachtten om de vijand opnieuw tegen te houden.

Het geluid in de lucht werd steeds luider en de gaten in de wolken gaven af en toe een kijk op het voertuig. Het eerste schot werd gelost door Gale, maar verdween helaas tussen de wolken, waarna het schip hier ook weer in opging.

Het was akelig stil in Aeritha. De bevolking keek gespannen naar de lucht en vroeg zich af welk lot hun stond te wachten. Het ruimteschip kwam weer tevoorschijn tussen de wolken, maar bevond zich nog lang niet boven de stad. Toch besloot Gale opnieuw een laserschot af te vuren die het schip trof. De mensen begonnen te juichen en overwinningsskreten waren overal te horen.

‘Hij is nog niet verslagen!’ galmde de stem van Aelaric vanuit zijn paleis. Hij was de leider van Zephyria. Zijn vrouw, Seraphina, verstevigde haar greep op zijn arm en staarde angstig naar de hemel.

Het ruimtevoertuig kwam steeds dichterbij en Aelaric gaf het bevel dat Gale nog een schot moest lossen. Deze trof het schip een tweede keer, precies nadat het tevoorschijn was gekomen uit de wolken. Een elektronisch schild rondom het voertuig werd bij contact met de laser zichtbaar. Kort daarna verdween het weer en vloog het ruimteschip rustig door.

‘Het is er deze keer maar één,’ fluisterde Seraphina tegen haar man. Aelaric hield zijn ogen op het voertuig gericht en knikte bedachtzaam. Hij had een groot, breed postuur en hield duidelijk zichtbaar van een feestje. Zijn grijze baard vormde een geheel met zijn kapsel en zijn donkere ogen verraadden zijn angst.

‘Een verkenningsvoertuig?’ vroeg hij. ‘Misschien komen ze controleren hoe wij hun vorige aanval hebben doorstaan.’

'Laten we het hopen,' zei Seraphina. Omsingeld door meerdere Zephyriaanse wachters, staarde het paar naar het schip, dat de hoofdstad nu bijna had bereikt. Pas toen de wolken weer opzijgeschoven, werd duidelijk dat het voertuig een spoor van kleine deeltjes achter zich losliet. De roodionen die als vanzelf door de lucht vlogen richting het ruimteschip, leken deze deeltjes niet tegen te houden.

Gale opende opnieuw het vuur en schoot het schip meerdere keren raak, maar daarbij was hij niet in staat om het schild te penetreren. Het luchtvoertuig bevond zich nu boven de stad en de korreltjes daalden neer over Aeritha. Toen de eerste deeltjes de daken van de huizen bereikten, gebeurde er helemaal niets. Het waren kleine, zwarte bolletjes die glinsterden in het zonlicht. De bevolking keek zwijgend toe hoe de zwarte puntjes terechtkwamen op hun huid en even leek er helemaal niets te gebeuren. Het ruimteschip vloog rustig door en verdween weer uit het luchtruim boven de stad.

'Wat zou het zijn?' vroeg Seraphina. Haar vraag werd snel beantwoord toen de commandant, die zich nog bij de muurrestauraties bevond, heel hard begon te schreeuwen. Hij was als eerste met de deeltjes in contact gekomen en het duurde daarom ook niet lang voordat meerdere mensen begonnen te schreeuwen. De commandant zakte door zijn knieën en greep naar zijn hart, terwijl hij het nog steeds uitschreeuwde van de pijn. Als een tsunami die door de stad spoelde, begonnen steeds meer mannen te schreeuwen. De vrouwen die ernaast stonden, keken met grote ogen toe wat er gebeurde. Steeds meer mannen zakten in elkaar of vielen achterover tegen de muur aan, waarna ze onderuitgingen.

'Aargh!' schreeuwde Aelaric waarbij hij met zijn handen naar zijn keel greep. 'Ik krijg geen lucht meer!'

Seraphina pakte voorzichtig zijn gezicht vast, maar ondertussen begonnen steeds meer wachters om haar heen te kreunen en te schreeuwen. Het drama duurde maar voort, waarbij de commandant inmiddels in het niets staarde en alle vrouwen ongerust om zich heen keken. Aelaric probeerde nog iets te zeggen tegen zijn vrouw, maar hij kreeg de woorden bijna niet meer uitgesproken. Toch kon Seraphina hem nog net op tijd verstaan.

'Verberg onze krachten,' kreunde hij zijn laatste woorden.